

ДО
АДВОКАТСКИ СЪВЕТ
ПРИ АДВОКАТСКА КОЛЕГИ
СМОЛЯН

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От адв.Йорданка Годорова Щърбова от АК - Смолян

Относно: Промяна в Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, както и в Закон за адвокатурата и в процесуалните закони /кодекси/

УВАЖАЕМИ КОЛЕГИ ОТ АС – СМОЛЯН,

Предлагам в Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, както и в Закон за адвокатурата и в ГПК да бъде вписана разпоредба в следния смисъл:

Когато адвокат сам защитава свои права пред съд, съдебен изпълнител, разследващи органи, прокуратура на него му се присъжда възнаграждение в размер, определен от съда, който не може да бъде по-нисък от определените минимални размери в Наредба 1 от 2004 г. на ВАС.

Мотиви: Съдебната практика е установила, че разноски за адвокатско възнаграждение на страна се полага, когато същата е представила доказателства за защита от компетентно лице – адвокат, комуто е изплатено договореното възнаграждение.

Адвокатите са лица компетентни и по закон защитават нарушени права. Те имат право и професионално могат да защитават и своите права. Ответната страна следва да бъде отговорна за тази защита в предвидените от закона случаи – по чл.78 и чл.79 ГПК, съответно АПК и НПК.

Лицата, които нямат юридически познания и такива относно развитието на съответния процес, ангажират адвокат и заплащането на адвокатско възнаграждение е единственият разход относно възможността да бъдат представлявани и защитавани от

квалифицирано лице - адвокат. Съответно пред съда те следва да докажат изплащането на този разход за адв.възнаграждение.

Лицата с адвокатска правоспособност години наред са правили разходи и продължават да правят такива съответно за придобиване на квалификация и юридическа правоспособност, за придобиване и упражняване правата на адвокат, за непрекъснато обучение и повишаване на своята квалификация при упражняване на своята дейност. Тези големи и непрекъснати във времето разходи са ноторно известни на всички лица от юридическата гилдия – адвокати, съдии, съдебни изпълнители, нотариуси и т.н. При защита на своите права адвокатът също проучва материалите по делото, относимите нормативни актове, съдебната практика по случая, търси и закупува литература и т.н.

При защита на своите права адвокатът няма как да представи договор, сключен със себе си. Ето защо относно адвокатите следва да му бъде оценено и признато правото им на собствена професионална защита и възмездяване на положения труд без да се търси и представя документ за това (освен адвокатската карта).

В аналогичен смисъл е и разпоредбата на чл.78, ал.8 от ГПК, където не се представя адв.договор, а само сключен трудов договор и пълномощно и не се доказват извършени разходи:

„(Изм. - ДВ, бр. 8 от 2017 г.) В полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.“

Поставям този въпрос сега при обсъждане на промените в Наредба № 1 / 2004 г. на ВАС като съзнавам, че подобна промяна следва да залегне основно в процесуалните закони и Закона за адвокатурата. Моля да го имате предвид и при тяхното обсъждане. Мисля, че подобно решение би било в интерес на цялата колегия в страната.

С УВАЖЕНИЕ:

/адв. Й.Щърбова/

Гр.Смолян, 10.10.2022 г.